

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: I. S., narozený „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2146/DS/2016,
JID: 84523/2016/KUUK/Píš,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého tehdejšího právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2146/DS/2016, JID: 84523/2016/KUUK/Píš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 1. 2016, č. j. MDC/3296/2016, sp. zn. MDC/Rp-1952/63453/2015, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že dne 8. 7. 2015 v 12:15 hodin, v Děčíně na místní komunikaci u vchodu do obchodního domu Kaufland, řídil motorové vozidlo tov. zn. Mercedes, reg. zn. „X“, přičemž při couvání se dostatečně nevěnoval řízení vozidla a narazil pravým bokem vozidla do prodejního stánku se zmrzlinou. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále pak mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně nepřihlédl ke všem okolnostem případu, zvláště pak k chování žalobce po způsobení nehody. Žalobce se přímo na místě dohodl s pracovníci a následně i majitelkou stánku, že pojistnou událost nahlásí sami, ačkoli se žalobce nabídl, že tak učiní sám. Nelze rovněž opomenout snahu žalobce svépomocí opravit poškozenou část kiosku. Při nehodě nebyla způsobena škoda přesahující 100 000 Kč, a proto žalobce nepovažoval za důležité kontaktovat policii ihned po spáchání nehody, a to ani později, když vznik nehody nahlásila pracovnice stánku. Žalobce je přesvědčen, že věc stačilo projednat pouze s orgány policie České republiky, neboť žalobce se dostatečně poučil a nepochybně se bude v obdobných areálech pohybovat opatrněji. Bylo proto již zbytečné zahajovat správní řízení. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že žalobcovi námitky považuje za neopodstatněné. Žalobce nebyl napadeným rozhodnutím shledán vinným z nedodržení povinnosti, která mu vzniká po způsobení dopravní nehody, jakožto řidiči dopravního prostředku, konkrétně ujetí z místa nehody a její neohlášení, nýbrž za nedostatečné věnování se řízení, což vyústilo ke vzniku dopravní nehody. Správní orgán postupoval v souladu se zákonem o silničním provozu, když zahájil správní řízení potažmo, když žalobci uložil pokutu, neboť za předmětný přestupek v první řadě není možné uložit jiný trest a za druhé ust. § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu neumožňuje upuštění od trestu. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Ústní jednání před soudem

4. Při ústním jednání konaném dne 16. 1. 2019 žalobce setrval na žalobních námitkách. K věci nově uvedl, že nesouhlasí se závěrem žalovaného o tom, že se měl dopustit předmětné dopravní nehody při couvání, když žalovaný dle jeho přesvědčení nesprávně vycházel ze svědecké výpovědi prodavačky ze stánku se zmrzlinou, jejíž výpověď nemohla být věrohodná, neboť v době nehody byla uvnitř zmrzlinového stánku.
5. Pověřený pracovník žalovaného pak při tomtéž ústním jednání před soudem nadále požadoval zamítnutí žaloby. K věci podotkl, že žalobci není kladeno za vinu přestupkové jednání v podobě ujetí z místa dopravní nehody, nýbrž jednání v podobě způsobení drobné dopravní nehody.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 17. 7. 2015 byl správnímu orgánu I. stupně Policií České republiky, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Děčín, Dopravní inspektorát, oznámen přestupek žalobce, jehož se měl dopustit dne 8. 7. 2015 ve 12:15 hodin, v Děčíně na místní komunikaci u obchodního domu Kaufland, kdy se jako řidič motorového vozidla tovární značky Mercedes-Benz, reg. zn. „X“, nechoval ohleduplně, ukázněně a podle pravidel silničního provozu, když při couvání pravým bokem svého automobilu narazil do prodejního stánku se zmrzlinou, který v důsledku zaháknutí posunul mimo jeho obvyklé stání. Součástí oznámení byla příslušná fotodokumentace, protokol o nehodě v silničním provozu včetně úředních záznamů o podání vysvětlení, kde se žalobce k dopravní nehodě přiznal.
8. Při ústním jednání žalobce uvedl, že si není vědom zavinění dopravní nehody, neboť k žádnému střetu při couvání nedošlo. Dle jeho názoru k poškození stánku došlo tím, že obsluha otevřela boční okno v době, kdy se žalobce rozjížděl směrem dopředu a tím pádem okno narazilo do pravého boku jeho vozidla. Pracovnice, jež ve stánku v době nehody prodávala zmrzlinu, vypověděla, že zákazník, kterého zrovna obsluhovala, musel ustoupit, před couvajícím vozidlem, které řídil žalobce. Najednou uslyšela ránu, viděla, jak došlo k zaháknutí a následnému pohybu stánku s ní uvnitř. Žalobce poté vystoupil z vozidla a pokusil se okno stánku opravit, což se mu částečně podařilo.
9. S ohledem na skutečnosti zjištěné během správního jednání a posléze ústního jednání, správní orgán I. stupně dne 11. 1. 2016 vydal rozhodnutí č. j. MDC/3296/2016, sp. zn. MDC/Rp-1952/63453/2015, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku, jak bylo vymezeno v úvodu tohoto rozsudku. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jakožto odvolací orgán, po postoupení spisu žalobcovu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně pravomocně potvrdil.
10. V dané věci se účastníci řízení neshodli v otázce skutkové podstaty, za kterou byl žalobce shledán vinným a dále pak v míře nutnosti zahájit v dané věci správní řízení. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není důvodná. Současně soud směrem k žalobci považuje za nutné zdůraznit, že žalobci žalobou napadeným rozhodnutím není kladeno za vinu přestupkové jednání v podobě ujetí z místa dopravní nehody, nýbrž jednání v podobě způsobení drobné dopravní nehody, a proto se soud zabýval právě a jen tímto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupkovým jednáním – způsoběním drobné dopravní nehody.

11. Pro vyhodnocení předmětné žaloby z pohledu první žalobcoví námitky, tj že správní orgán I. stupně nepřihlédl ke všem okolnostem případu, zvláště pak k chování žalobce po způsobení nehody, má klíčový význam dikce ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, který říká, že řidič je kromě povinností uvedených v ust. § 4 zákona o silničním provozu povinen věnovat se plně řízení vozidla nebo jízdy na zviřeti a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích.
12. Řízení motorového vozidla v silničním provozu vyžaduje maximální obezřetnost a soustředěnost řidiče, přičemž je výslovně vyloučen výkon jiné činnosti, která s řízením nesouvisí. Nejde proto o pouhé dodržování zákonem výslovně stanovených zákazů, nýbrž jde i o vyvarování se jakýkoliv jiných činností, které by mohly rozptýlit nebo jinak omezit řidičovu pozornost. Povinnost maximální soustředěnosti je odvislá nejen od individuálních schopností a dovedností konkrétního řidiče, ale i konkrétních situací, míře silničního provozu či frekvence výskytu osob. To platí i v případech, kdy je vozidlo vybaveno moderními asistenčními systémy, jako je čtení dopravních značek, tempomatem, parkovacím asistentem či funkcí automatického řízení.
13. V daném případě ze správního spisu jednoznačně vyplynulo, že žalobce řídil motorové vozidlo typu dodávky se zadělanými bočními a zadními okny, čímž měl již od počátku bez svého přičinění ztíženou podmínku při jízdě s tímto motorovým vozidlem do a z užších prostor, včetně využití i případného couvání. Žalobce vlastní řidičské oprávnění od roku 1973 a lze tak bylo možné předpokládat, že během svého života posbíral dostatek řidičských zkušeností. Tato žalobcova řidičská zkušenost se ostatně projevila i v předmětné věci, neboť žalobce požádal druhé osoby v navádění při couvání do úzkého prostoru, které se nacházely před obchodem Euronics. Dále z obsahu správního spisu vyplynulo, a to především z fotodokumentace pořízené Policií České republiky a z vyjádření žalobce ve správním řízení, že žalobce si při následném vyjíždění z úzkých prostor, které se nacházely před obchodem Euronics, na přilehlé široké parkoviště nákupního centra Kaufland, již nepočínal tak opatrně, podcenil minimálně nutný nájezd své dodávky pro započetí odbočovacího manévru na přilehlé široké parkoviště nákupního centra Kaufland, ačkoli v jeho bezprostřední blízkosti stál stánek se zmrzlinou, v důsledku čehož zavadil pravou horní částí své dodávky o plechovou zvednutou okenici zmrzlinového stánku. Svým jednáním tak žalobce na stánku způsobil majetkovou škodu dosahující přibližné výše 30 000 Kč.
14. Z právě uvedeného dospěl soud k závěru, že žalobce musel být obeznámen s existencí stánku v příslušných místech, a to proto, že v jeho těsné blízkosti nejprve zacouvával ke zmíněnému obchodu Euronics, kdy prvotně požádal přítomnou osobu k navádění při couvání, což by nepochybně neudělal, kdyby si nebyl vědom překážek na silnici. Soud tedy uzavírá, že žalobce svým jednáním při následném vyjíždění z úzkých prostor, které se nacházely před obchodem Euronics, na přilehlé široké parkoviště nákupního centra Kaufland, naplnil všechny znaky přestupku, jež je mu kladen za vinu, a to nevěnování se plně řízení a nedostatečné sledování provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož způsobil drobnou dopravní nehodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. V předmětné věci správní orgány obou stupňů sice v popisu nehodového děje ve svých rozhodnutích nepřesně uvedly, že se tak stalo při couvání a nikoliv při vyjíždění, ačkoliv tato skutečnost zřetelně vyplývá ze spisového materiálu, jak soud přdestřel shora, nicméně daná nepřesnost představuje jen dílčí nesprávnost popisu nehodového děje, která ve výsledku nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kdy tato rozhodnutí správně konstatovala, že žalobce při jízdě se svojí dodávkou dne 8. 7. 2015 v 12:15 hodin v Děčíně u obchodního domu kaufland způsobil drobnou dopravní nehodu, když vozidlem zavadil o zmrzlinový stánek.
16. Nesouhlas žalobce, s tím, že byl potrestán za nepřivolání policie a následného odjetí z místa nehody soud vyhodnotil pro předmětný případ za naprosto irelevantní. Ze zjištěných skutkových okolností bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce byl shledán vinným pouze a jen z porušení ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, který ukládá řidiči povinnost věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích, tak aby nebyla způsobena drobná dopravní nehoda, čemuž žalobce nedostál, což ostatně nerozporoval žalobce ve správním řízení ani v řízení před soudem, a nikoli přestupku, který žalobce uváděl v žalobě – tj. ujetí od dopravní nehody. S ohledem na právě uvedené tak soud neshledal námitky žalobce týkající se jeho údajného ujetí od dopravní nehody a jeho následným chováním po nehodě jakkoliv důvodnými a blíže se již jimi nezabýval, neboť žalovaná strana toto jednání žalobci nekladla vůbec za vinu, jak prokazatelně vyplynulo z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.
17. Ve své druhé námitce žalobce namítal nadbytečnost konání správního řízení, neboť projednání přestupku na Policii České republiky považoval za dostatečné.
18. Dle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), se přestupky projednávají z úřední povinnosti, pokud nejde o přestupky, které se projednávají jen na návrh dle ust. § 68 odst. 1 zákona o přestupcích.
19. Orgány Policie České republiky jsou přitom dle ust. § 58 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích povinny oznámit místně a věcně příslušnému správnímu orgánu byť i sebemenší podezření ze spáchání přestupku mj. na úseku dopravy spolu s poznatky z jejich vlastní činnosti. Správní orgán následně věc odloží, postoupí věc jinému orgánu nebo zahájí řízení o přestupku.
20. V právě projednávaném případě přitom správní orgán zcela legitimně neshledal důvody pro odložení věci ani pro postoupení věci. Správní orgán I. stupně v souladu se zákonem o přestupcích zahájil se žalobcem řízení o přestupku, neboť za přestupek, jenž byl žalobci kladen za vinu, bylo možné uložit pokutu v rozmezí od 1 500 Kč do 2 500 Kč s tím, že ze zákona nebylo možné v rozhodnutí o přestupku upustit od uložení sankce. Z právě uvedeného vyplývá, že správní orgán I. stupně žalobci uložil nejmenší možný trest.
21. S ohledem na právě uvedené proto soud neshledal ani tento druhý okruh námitek žalobce jakkoliv důvodným.
22. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným. Soud má za to, že skutkový stav věci

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lze mít za dostatečně zjištěný ze strany správních orgánů, přičemž následné jeho vyhodnocení po právní stránce odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu ust. § 2 odst. 4 a ust. § 3 správního řádu. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů byla taktéž přesvědčivě odůvodněna dle požadavků ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu, zákona o silničním provozu ani zákona o přestupcích, a proto soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.

23. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. ledna 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.